

Kitty

a první noční
dobrodružství

★ Ve dne holčička, v noci kočka! ★

★ Paula Harrisonová • ilustrace Jenny Løvlieová ★

★ bambóok ★

„Nedovol, aby tě zastavil strach.
Máš **víc odvahy**, než si myslíš!“

Vydej se s Kitty na **kouzelné**
dobrodružství za svitu měsíce.

Kitty umí **mluvit se zvířaty** a má
kočičí superschopnosti.

bamb**ook**

Seznam se s Kitty a jejími kamarády

Kitty

Kitty má sice zvláštní schopnosti, ale vůbec si není jistá, jestli je připravená stát se superhrdinkou jako její maminka.

Naštěstí je tu její Kočičí tým. Kittyini kočičí kamarádi jí věří a jsou vždy připraveni Kitty ukázat, jaká se v ní skrývá hrdinka!

Tygrík

Zrzavé kotě bez domova,
které by pro Kitty
udělalo všechno
na světě.

Figaro

Neposedný kocourek vždy připravený na dobrodružství. Zná okolí jako svoje tlapy.

Šibalka

Šibalka má nos na potíže a velmi bujnou představivost!

Princezna

Elegantní a světaznalá Princezna neváhá Kitty vyhledat, jakmile se objeví první známky nesnáží.

Jamesovi, Abby a Megan.

P. H.

Mým rodičům,
kteří mě vždycky nechávali toulat,
a Murre, nejlepší kočce na světě.

J. L.

Kitty

a první noční
dobrodružství

Kapitola

1

Kitty s kočičí ladností
přihopsala do ložnice svých rodičů.
Měla na sobě proužkované pyžamo
a kolem obličeje jí poskakovaly
tmavé vlasy. Udělala ve vzduchu salto
a přistála přímo uprostřed postele.

Maminka se usmála. Kitty! Už je
čas jít na kutě. Copak se ti nechce spát?“

„Ne, nejsem ani trošku unavená!“
Kitty sledovala, jak si maminka obléká elegantní černý superhrdinský převlek.

Rodina Kitty měla totiž jedno zvláštní tajemství. Maminka měla kočičí superschopnosti a každou noc vyrážela za dobrodružstvími, při kterých pomáhala lidem a zvířátkům. Viděla ve tmě, uměla šplhat po zdech a dokonale balancovat na střechách. Její supercitlivé kočičí smysly jí spolehlivě napověděly, že se blíží potíže. Ale vůbec nejlepší bylo, že uměla mluvit s kočkami!

Kitty si moc přála, aby se mohla jednou stát superhrdinkou jako mamka. Ráda si hrála na to, jak někoho zachraňuje. Tatínek jí dokonce vyrobil kočičí převlek. Trénovala a už teď dovedla přeskočit ze sedátka na okně až do postele, aniž se dotkla podlahy.

Jenže když Kitty večer vyhlížela z okna, vídala spousty tajemných stínů a slýchala strašidelné zvuky. V pokojíčku bylo bezpečno a útulno a z pomyšlení, že by sama vyrazila ven do té tmy, se vždycky trošku roztřásla.

Nebyla si

proto vůbec jistá, jestli se někdy
zvládne stát superhrdinkou jako maminka.

„Co kdyby ses umyla a vyčistila si zuby,
Kitty?“ pobídla ji maminka.

Do pokoje v tu chvíli přišel tatínek.
V náručí nesl Kittyina malého brášku.

„My si taky půjdeme vyčistit zoubky, vid',
Maxi. Pojď, najdeme tvůj kartáček.“

Kitty se za nimi vydala
do koupelny,

ale vtom se Max rozvihňal a rychlostí blesku odcupital pryč.

Mamka ho chytila a postavila zpátky před umyvadlo. „Buď hodný kluk a udělej, co říká táta, Maxi.“ Podívala se do zrcadla a urovnala si superhrdinskou masku. „Nějak se připozdívá! Už vážně musím jít.“

„Nemůžeš mi nejdříve přečíst pohádku?“ žadonila Kitty.

„Je mi líto, drahoušku,“ políbila ji maminka na čelo. „Snad zítra večer.“

„Já ti tu pohádku přečtu, Kitty,“ nabídl se tatínek.

Jenže Kitty stejně poklesla ramena.
Věděla, že superhrdinská práce je
důležitá, ale přesto si přála, aby maminka
nespěchala každý večer pryč. „Ale já

+

bych chtěla, aby mě uložila maminka. Má ráda, když si večer povídáme.“

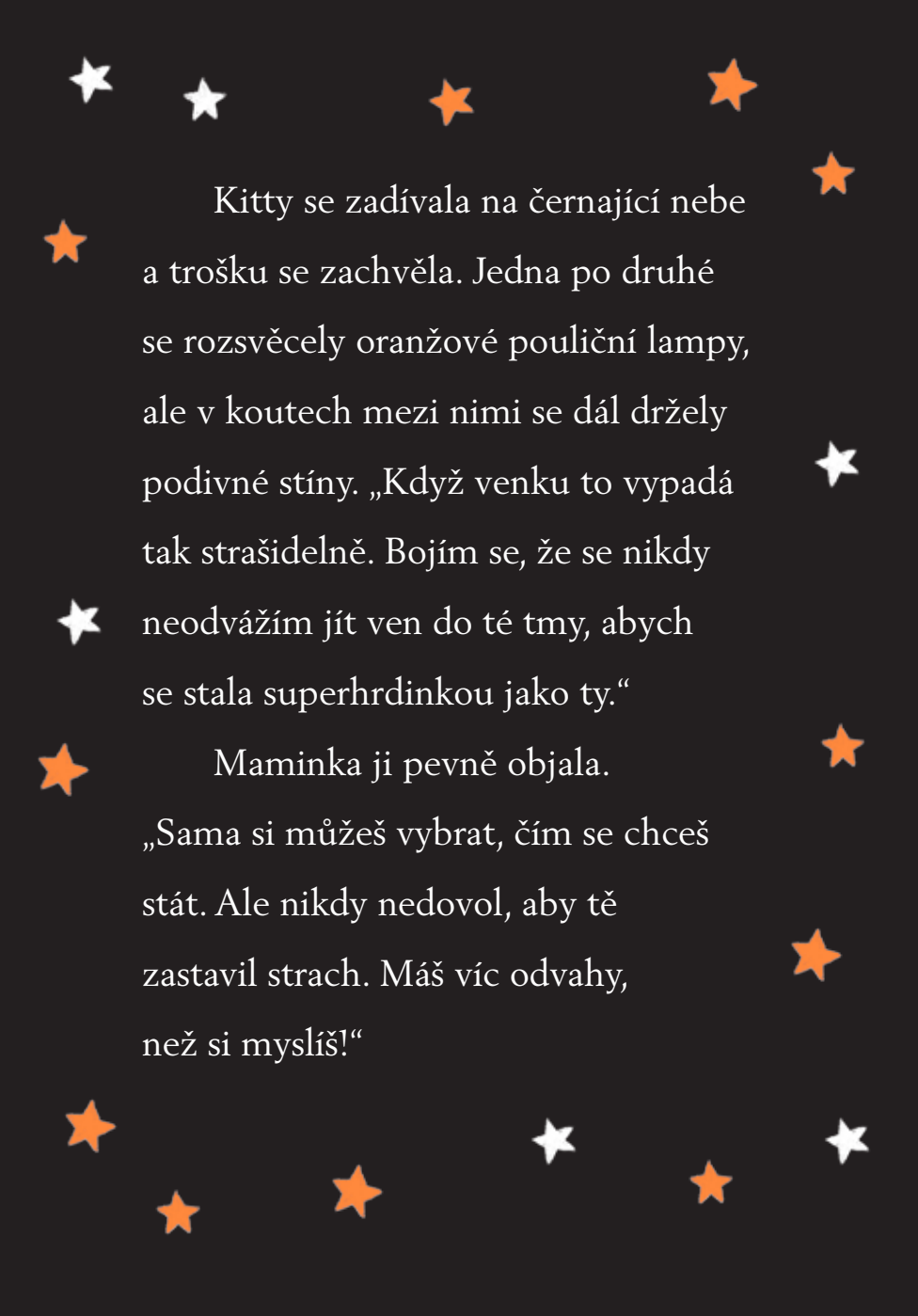
„A co kdybychom si popovídaly teď?“ Maminka odvedla Kitty do jejího pokojíčku.

Venku se setmělo a na střechy zářil měsíc v úplňku. Někde houkala sova.

„Mít superschopnosti je zvláštní dar,“ řekla maminka a pohladila Kitty po vlasech. „V noci, když vyjde měsíc, je ve vzduchu cítit magie. Tak poznáš, že je nejlepší čas na dobrodružství.“

Kitty se zadívala na černající nebe a trošku se zachvěla. Jedna po druhé se rozsvěcely oranžové pouliční lampy, ale v koutech mezi nimi se dál držely podivné stíny. „Když venku to vypadá tak strašidelně. Bojím se, že se nikdy neodvážím jít ven do té tmy, abych se stala superhrdinkou jako ty.“

Maminka ji pevně objala. „Sama si můžeš vybrat, čím se chceš stát. Ale nikdy nedovol, aby tě zastavil strach. Máš víc odvahy, než si myslíš!“

Kitty mamince objetí oplatila.

„Budu se snažit být statečná! Ale přála bych si, abys nemusela odejít.“

„Já vím. Ale venku je plno lidí, kteří potřebují mou pomoc. Zítra si uděláme k snídani lívanečky a budu ti všechno vyprávět.“ Maminka se usmála a dala Kitty pusu. „Hezky se vyspi, miláčku. A nezapomeň, že nebudu daleko.“

Kitty její úsměv opětovala.

„Dobrou noc, mami.“ Dívala se, jak maminka vylézá z okna a mizí po střechách kdesi ve tmě.

The top of the page is decorated with several stars in orange, black, and white, and three black paw prints arranged horizontally in the center.

Tatínek přečetl Kitty pohádku,
jak slíbil. Ona se pak zachumlala do
postele a přitáhla si peřinu až k bradě.
V postýlce bylo krásně teplo a útulno,
ale Kitty se pořád nechtělo spát.
Převalila se na bok a koukala z okna.

Měsíc už vystoupal vysoko na
černou oblohu a po střeších se
mihotaly stíny. Za oknem šeptal vítr
a Kitty se rozbušilo srdce trochu
rychleji. Rozsvítla si lampičku

The bottom of the page is decorated with several stars in white, black, and orange, and a large black paw print in the center containing the page number 18.